

CÔ GÁI BẾN ĐÒ

(Nhớ về bến đò Ngọc Lãng, Tuy Hòa,
thân tặng các bạn ngày xưa)

*Nhà em ở cạnh bến đò
Ngày ngày hai buổi học trò đi qua
Anh thường nhìn lên người ta
Thẹn thùng em chẳng dám ra ngoài đường
Mỗi ngày hai buổi tới trường
Vấn vương màu áo, anh thường theo sau
Cố tình em bước thật mau
Trả cho anh lại những câu trêu đùa.*

*Gió đưa hoa cải đong đưa
Hình như anh đã bỏ bùa vào yêu
Em càng mắc cỡ bao nhiêu
Thư xanh anh viết gửi đều đến em
Đêm về ngồi dưới ánh đèn
Đọc thư anh với con tim bồi hồi.
Nước non chinh chiến ai ơi
Làm thân trai phải đáp lời núi sông.*

*Thế rồi một sớm mai hồng
Anh đi bỏ lại dòng sông con đò
Dù chưa một buổi hẹn hò
Tình riêng em vẫn giữ cho ngày về
Người đi nhớ lấy tình quê
Bến sông, đò nhỏ không hề đổi thay
Lời kinh em nguyện từng ngày
Tan mùa chinh chiến, đong đầy ước mơ.*

*Về đây nói lại tình xưa
Bến sông, đò nhỏ vẫn chờ đợi ai.*

Hồng Phúc